

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pf.V.24.642/2022/2.

A tanács tagjai:

Dr. Bartal Géza a tanács elnöke

Dr. Magosi Szilvia előadó bíró

Dr. Puskás Péter bíró

A felperes:

felperes1

A felperes képviselője:

ügyvédi iroda (cím1 ügyintéző: dr. Bolevác Éva ügyvéd)

Az alperes:

alperes1

Az alperes képviselője:

ügyvédi iroda1 (cím2 ügyintéző: dr. Feicht Szabolcs ügyvéd)

A per tárgya:

Vállalkozói díj megfizetése

A fellebbezést benyújtó fél:

Alperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Győri Ítélőtábla Gf.II.20.025/2022/5.

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Ítélőtábla végzését helybenhagyja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] A Székesfehérvári Törvényszék 102.792,76 euró megfizetésére kötelező 15.G.40.002/2021/32. számú részítélete ellen az alperes hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezést terjesztett elő, és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontjára, 46. § (1) bekezdésére hivatkozással 48.000 forint fellebbezési illetéket fizetett meg.

[2] A törvényszék arra tekintettel, hogy az illeték alapja a megítélt összeg, a fellebbezés visszautasításának terhe mellett az alperest 2.500.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére

hívta fel. Az alperes válasziratában elsődlegesen az illeték kiegészítésére vonatkozó felhívás visszavonását, másodlagosan illetékfeljegyzési jog engedélyezését kérte. A törvényszék az ügy iratait felterjesztette a Győri Ítélőtáblához.

[3] A részítélet elleni fellebbezés folytán folyamatban lévő másodfokú eljárásban az ítélőtábla a fellebbezés visszautasításának terhe mellett felhívta az alperest, hogy fizessen meg további 2.452.000 forint fellebbezési illetéket. Rámutatott arra, hogy az alperes beadványában foglaltakkal szemben az Itv. 39. § (1) bekezdése szerint az illeték alapa a jogorvoslati eljárásban vitássá tett követelés vagy követelésrész értéke. A fizetendő fellebbezési illeték az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján 2.500.000 forint, amelybe beszámít a már átutalt 48.000 forint fellebbezési illeték.

[4] Az alperes válasziratában jelezte, hogy felhívását kapott a fellebbezési illeték kiegészítésére, azonban a végzés az illetékfeljegyzési jog engedélyezése iránti kérelem vonatkozásában rendelkezést nem tartalmazott. Kérte, hogy az ítélőtábla adjon helyt a kérelemnek.

[5] Az ítélőtábla a fellebbezett végzésével a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. (a továbbiakban: Kmt.) 13. § (1), (4) bekezdése alapján elutasította az alperes fellebbezési illetékre kiterjedő részleges költségfeljegyzési jog engedélyezése iránti kérelmét, és a részítélet elleni fellebbezése visszautasításának terhe mellett a Kmt. 15. § (2) bekezdése alapján felhívta további 2.452.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére.

[6] A döntés indokolásában foglaltak szerint az alperes által csatolt 2020. üzleti évre vonatkozó számviteli beszámoló és a költségmentesség és költségfeljegyzési jog engedélyezésének alapjául szolgáló körülmények igazolásáról szóló 26/2017. (XII. 27.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. §-a szerinti nyomtatványok alapján megállapítható volt, hogy a megfizetendő fellebbezési illeték az alperes számára nem jelent aránytalan megterhelést. Az alperes az éves bevételét 24.568.618.000 forintban, a pénzforgalmi fizetési számlája egyenlegét 200.000.000 forintban jelölte meg. A lejárt üzleti év számviteli beszámolója alapján a gazdálkodó szervezet 2020. (tárgy) évi adózott eredménye 5.527.506.000 forint volt, 7.335.621.000. forint értékű forgóeszközzel, azon belül 4.519.886.000 forint pénzeszközzel (bankbetéttel) rendelkezett.

[7] Fellebbezésében – tartalma szerint figyelembe véve – az alperes a fellebbezési illeték kiegészítésére vonatkozó felhívás hatályon kívül helyezését, illetőleg a végzés megváltoztatásával a fellebbezési illetékre kiterjedő részleges költségfeljegyzési jog engedélyezését kérte. Előadta, hogy mivel csak hatályon kívül helyezésre irányul a részítélet elleni fellebbezése, a pertárgy értéke meg nem határozhatónak minősül, így az Itv. 39. § (3) bekezdése szerinti fellebbezési illetéket kell megfizetnie. Rámutatott továbbá, hogy jelentős számú munkavállalót foglalkoztat és az építési projekteken a munkakörülmények biztosítása is jelentős költségekkel jár, amelyek az ukrajnai helyzetre tekintettel tovább emelkedtek és beláthatatlan ideig még folyamatosan emelkednek. A vagyoni viszonyai a benyújtott iratok alapján stabilnak tűnnek, de az általa fizetendő rendszeres és rendkívüli költségek miatt ez a helyzet csupán látszat. Az illeték megfizetése valójában jelentős terhet és egyben kockázatot jelentene számára.

[8] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) egyértelműen meghatározza a fellebbezhető határozatok körét, és e szabályozás értelmében végzés ellen akkor van helye fellebbezésnek, ha azt a törvény kifejezetten megengedi. A Pp. szabályozási koncepciójának megfelelően minden olyan végzés esetében, amely ellen a fellebbezés igénybevételeit biztosítani kívánja, külön rendelkezik a fellebbezés lehetőségéről, így azok ellen a végzések ellen, amelyeknél a törvény fellebbezés lehetőségéről nem tesz említést, fellebbezésnek nincs helye. Ennek megfelelően nem támadható fellebbezéssel a

bíróság hiánypótlásra felhívó végzése. A Kúria ezért a fellebbezési illeték kiegészítésére történt felhívás vonatkozásában érdemben nem vizsgálta az alperes fellebbezését.

[9] Az ítéletábla végzésének a személyes költségfeljegyzési jog engedélyezése iránti kérelmet elutasító rendelkezését támadhatta az alperes a Pp. 98. §-a értelmében fellebbezéssel.

[10] A fellebbezés nem alapos.

[11] A Kmt. 7.§-a értelmében nem természetes személy fél részére akkor engedélyezhető az illetékre kiterjedő részleges költségfeljegyzési jog, ha az illeték előzetes megfizetése a jövedelmi és vagyoni viszonyaival arányban nem álló megterhelést jelentene.

[12] Az ítéletábla a csatolt okiratok alapján helyesen állapította meg az alperes jövedelmi és vagyoni viszonyait. Okszerűen következtetett arra, hogy a 2.500.000 forint összegű fellebbezési illeték megfizetése nem jelent az alperes számára aránytalan megterhelést. Mindezek alapulvételével jogszabálysértés nélkül utasította el a fellebbezési illetékre kiterjedő részleges költségfeljegyzési jog engedélyezése iránti kérelmet.

[13] A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a Kúria rámutat arra, hogy a teher aránytalanságának megítélése körében gazdálkodó szervezetek esetében a vagyoni helyzetükön kívül azt is figyelembe kell venni, hogy gazdasági tevékenységük során rendszeresen kötnek szerződéseket, tehát előre számolniuk kell a jogviták költségeivel is. Anyagi, pénzügyi eszközeikkel való gazdálkodásuk során elvárható, hogy ezeket is figyelembe vegyék. Üzleti tevékenység folytatásánál a felmerülő költségek növekedése a rendes üzleti kockázat körébe esik.

[14] A Kúria mindezekre tekintettel az ítéletábla végzését a Pp. 389. §-a folytán alkalmazandó Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[15] Az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján illetékmentes.

[16] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

Budapest, 2022. június 28.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Magosi Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Puskás Péter s.k. bíró